

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleš Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **R. B.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 25. 8. 2014, č. j. 52 A 5/2014 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozsudkem ze dne 25. 8. 2014, č. j. 52 A 5/2014 - 30, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 14. 10. 2013, č. j. KrÚ 71146/2013/ODSH/8, sp. zn. SpKrÚ 59905/2013/ODSH/8. Jmenovaným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 2. 7. 2013, č. j. OSA/P 428/13-D/26, jímž tento správní orgán prvního stupně uznal žalobce vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 362/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce naplnil citovanou skutkovou podstatu přestupku tím, že dne 5. 3. 2013 v čase okolo 15.48 hodin v obci Pardubice, na pozemní komunikaci ulice Hradecká, směrem do centra Pardubice, řídil osobní vozidlo tovární značky Chevrolet, registrační značky X, přičemž mu hlídkou Policie ČR byla naměřena rychlost 67 km/h a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 17 km/h. Za tento přestupek byla žalobci v souladu s § 11 a § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a § 125c

odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 9. 9. 2014 kasační stížnost, z níž lze pouze seznat, že rozhodnutí napadá v celém jeho rozsahu a že se domáhá jeho zrušení pro naplnění kasačního důvodu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpis (dále jen „s. ř. s.“), spočívajícího v nezákonném zastavení řízení.

[3] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 185/2014 - 18, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů napadá rozsudek krajského soudu a poučil jej, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatele dne 24. 9. 2014. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak uplynula dne 24. 10. 2014. Zástupce stěžovatele však ve stanovené lhůtě na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagoval a kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozsudku, cituje § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil. Takto formulovanou kasační stížnost považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

pokračování

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož *„[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta“*.

[9] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *„[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“*. Podle odst. 5 téhož ustanovení *„[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“*.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zástupce stěžovatele uhradil soudní poplatek k výzvě soudu vylepením kolků na příslušný tiskopis ke dni 26. 9. 2014 a téhož dne tiskopis zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence soudu. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného žalobcem, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[11] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento mu bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu